

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313231659
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2313231659.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnoldovej v spore žalobkyne: A. B., bytom C. XXXX/X, D., zastúpená Mgr. Petrom Magdálikom, advokátom, Vajanského 1520, Galanta, proti žalovanému: E. F. - Stavebné a nábytkové stolárstvo, s miestom podnikania v Piešťanoch, Vrbovská cesta 7607, IČO: 35 242 205, zastúpenému JUDr. Daliborom Kuciaňom, advokátom, Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 45 556 814, o zaplatenie náhrady škody vo výške 4.001,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26. októbra 2017, č. k. 8C/259/2014-302, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 3.372,80 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania od 10. októbra 2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); v ostatnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok III.). Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 631, § 633 ods.1, § 420 ods.1, § 442 ods. 1, 3, § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka a na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že sporové strany uzavreli zmluvu o dielo, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vyhotoviť pre žalobkyňu bezbariérovú kúpeľňu spolu so sociálnym zariadením. Žalovaný odstúpil od zmluvy 9. decembra 2012 s účinnosťou od 7. decembra 2012 s tým, že v prípade, ak by chcel vyhotoviť dielo bezbariérovo, musel by porušiť technickú normu, keďže by musel vŕtať do betónu, čím by porušil statiku. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť nielen tým, že dielo nevykonal, ale aj tým, že nedodal rozpis prác spolu s konečnou faktúrou, následkom čoho dielo nebolo vyhotovené v zákonom stanovenej lehote a žalobkyňa na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante musela vrátiť príspevok vo výške 2.692,87 eur, ktorý jej bol priznaný na úpravu kúpeľne na bezbariérovú, nakoľko je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím v oblasti mobility. Dospel k záveru, že žalobkyni bola spôsobená škoda protiprávnym konaním žalovaného, a to tým, že tento nevykonal dielo podľa zmluvy, od zmluvy protiprávne odstúpil, pričom spôsobil, že žalobkyňa nemohla preukázať ukončenie diela. Keďže žalobkyňa bola nútená si dielo nechať dokončiť iným dodávateľom, ktorý v zmysle znaleckého posudku vykonal práce v hodnote 679,93 eur, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.372,80 eur (2.692,87 + 679,93), spolu s 8,5 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 10. októbra 2013 do zaplatenia, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 v spojení s ustanoveniami § 10c, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013. V časti prevyšujúcej sumu 3.372,80 eur žalobu zamietol z dôvodu nesprávneho zaúčtovania stavebných prác dodávateľom aj na práce, ktoré neboli vykonané, ako aj na ceny s daňou z pridanej hodnoty. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. a závislom výroku III. podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že na základe objednávky stavebných a rekonštrukčných prác začal vykonávať u žalobkyne dohodnuté rekonštrukčné práce. V objednávke je klauzula: „Predpokladané ukončenie prác 30 pracovných dní.“, jednalo sa teda o predpokladaný termín ukončenia prác. Táto skutočnosť však nemá vplyv na fakt, že žalobkyňa zmeškala lehotu na predloženie vyúčtovacej faktúry úradu, ktorá bola ním predložená riadne a najmä včas. I úrad skonštatoval, že práce boli vykonané dňa 5.2.2013 a žalobkyňa má povinnosť zaslať vyúčtovacie faktúry do 5.3.2013. Dňom 7.12.2012 bolo zo strany žalovaného od zmluvy odstúpené, ktoré odstúpenie bolo zaslané spolu s faktúrou č. 40/2012, ktorá je zároveň záverečným vyúčtovaním všetkých realizovaných prác a dodávok materiálu v celkovej sume 4.099,31 eur. Dňa 7.12.2012 bola žalobkyňou prevzatá faktúra č. 86/2012 na sumu 906,41 eur, z ktorej zaplatila 61 eur. Rovnako prevzala dodací list č. 35/2012, ktorý obsahuje všetky rekonštrukčno-stavené práce, vodoinštalácie, murársko-stavebné práce, ako aj dodávku všetkých materiálov a tieto takisto nepredložila úradu, čo malo za následok odobratie kompenzačného príspevku. Žalobkyňa zo strany žalovaného ako i zo strany G. H. obdržala všetky potrebné doklady, ktoré v prípade ich predloženia na úrad ešte v roku 2012 by pokryli priznaný a vyplatený príspevok. Nesplnením tejto povinnosti, predložil ich v dodatočnej lehote do 12.1.2013, došlo k zmeškaniu lehoty. Žalobkyňa svojim nekonaním zapríčinila, že ak došlo ku škode, tak jej výlučne vlastným pričinením. Nemôže ísť o škodu, ktorá jej vznikla, keďže práce, ktoré boli vykonané G. H. by zaplatila tak či tak, či už žalovanému alebo G. H.. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s povinnosťou riadne odôvodňovať rozhodnutia a riadne právne vec posúdiť. Súd sa nevyssporiadal so skutkovým ani právnym stavom, odignoroval a nevyssporiadal sa s jeho úradnou povinnosťou skúmať existenciu zavinenia poškodenej. Súd ustanoveným znalcom zvýšil trovy konania, a toto konanie už pred rozhodnutím súdu bolo neehospodárne. Ak súd zistil porušenie povinnosti na strane žalovaného, toto porušenie nie je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. Žalovaný nemohol zabrániť škode ani pri vynaložení všetkého úsilia. Žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť predložiť faktúry úradu, ktoré mala k dispozícii, mala na to i dostatočný časový priestor. Skutočnosť údajného porušenia povinnosti žalovaným nespôsobila a nebola sama o sebe príčinou vzniku údajnej škody žalobkyne. Navrhol v napadnutom výroku rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť, alternatívne v tejto časti rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že skutkový stav veci bol v konaní riadne zistený. Žalovaný jej ani len do dnešného dňa nevystavil konečnú faktúru spolu s rozpisom vykonaných prác a použitých materiálov. Faktúra č. 40/2012 je nedostatočná. Ako nedostatočnú ju vyhodnotil znalec, aj svedkyňa I., ktorá posudzovanie takýchto dokladov vykonávala pre úrad práce. Doklady od žalovaného priniesla osobne na príslušný úrad, kde jej bolo oznámené, že tieto sú na účely riadneho vyúčtovania kompenzačného príspevku nedostatočné. Tak opakovane vyzvala žalovaného, aby jej predložil riadnu vyúčtovaciu faktúru, a to písomne dňa 31.12.2012 ako aj dňa 24.1.2013. Žalovaný si však svoju povinnosť nespĺnil doposiaľ. Práce na prestavbe bezbariérovej kúpeľne ukončil absolútne svojvoľne. V odstúpení navrhol, aby iná spoločnosť vykonala úpravu navýšenia sprchovacieho kúta a zaviazal sa túto úpravu tejto spoločnosti uhradiť. Žalovaný svojvoľne prestal vykonávať práce na prestavbe kúpeľne, nevykonal prestavbu riadne a v dohodnutej lehote, nevystavil žalovanej ani doposiaľ vyúčtovaciu faktúru, teda žalovaný protiprávne porušil jednak svoje zmluvné povinnosti predložiť žalobkyňi vyúčtovaciu dokumentáciu, prestavať kúpeľňu na bezbariérovú, čím jej spôsobil majetkovú škodu, ktorá pozostáva zo sumy 2.692,87 eur, t. j. z peňažného príspevku, ktorý žalobkyňa vrátila príslušnému úradu práce a zo sumy 1.308,67 eur, ktorú sumu žalobkyňa zaplatila novému zhotoviteľovi G. H., ktoré práce na predmetnom diele dokončil.

4. Krajský súd v Trnave rozhodol v danej veci rozsudkom zo dňa 21. januára 2020, č. k. 11Co/259/2018-373 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. potvrdil a v závislom výroku III. zmenil tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 68,6 % a rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. V dôsledku podaného dovolania žalovaným Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23. februára 2022 č. k. 4Cdo/175/2020-458 rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.1.2020 sp. zn. 11Co/259/2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď skonštatoval, že rozhodnutia súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu nemožno považovať za náležité zákonom zodpovedajúce sa vysporiadanie s uplatnenými námietkami žalovaným.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po vrátení mu veci dovolacím súdom, po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/259/2014 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 4.001,54 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 10.10.2013 do zaplataenia, ktorá suma pozostáva zo sumy 2.692,87 eur, ktorú sumu žalobkyňa musela vrátiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta (príspevok poskytnutý na úpravu kúpeľne na bezbariérovú) a zo sumy 1.308,67 eur, ktorú sumu žalobkyňa zaplatila novému dodávateľovi, ktorý dielo dokončil tak, aby bolo bezbariérové.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I., v ktorom súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.372,80 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 10.10.2013 do zaplataenia a taktiež v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa na žalovanom domáhala náhrady škody, keď uviedla, že žalovaný porušil svojim konaním/nekonaním protiprávne svoju povinnosť zakotvenú v ust. § 415 O.z. a § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj svoje zmluvné povinnosti. Žalovaný namietal preukázanie porušenia protiprávnej povinnosti a tiež namietal nepreukázanie zákonných podmienok zodpovednosti za škodu podľa § 420 O.z.. Pre ďalší postup vo veci bolo potrebné vychádzať z právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v uznesení NS SR, sp. zn. 4Cdo/175/2020, ktorým je odvolací súd viazaný. Dovolací súd mal za to, že odôvodnenia rozsudkov súdu prvej inštancie i odvolacieho nie je možné považovať za náležité, za vysporiadajúce sa s uplatnenými námietkami žalovaným a zodpovedajúce zákonu. Takéto odôvodnenie nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP.

10. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo-relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný, dostatočne odôvodnený a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad, pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho konania považované za rozhodujúce.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie tak dospel k záveru, že jeho odôvodnenie je nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie existencie protiprávneho úkonu, t. j. v čom, z akej právnej normy, či právnej skutočnosti malo vyplývať porušenie právnej povinnosti ako jedného zo zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu. Bez náležitého posúdenia a vysporiadania sa s uplatnenými námietkami odvolateľa týkajúcimi sa (ne)existencie protiprávneho úkonu ako jedného z predpokladov zodpovednosti za škodu následne nie je možné dospieť k záveru o existencii škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody na strane žalobkyne a porušením právnej povinnosti, ktorá spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom.

12. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní v intenciách vyššie uvedeného postupovať v súlade

s relevantnými ustanoveniami CSP, opätovne posúdiť námietky žalovaného k porušeniu jeho právnej povinnosti vo vzťahu k vzniku škody, vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 CSP odôvodniť. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.